

Filip Vrndić

**Izveštaj sa Balkanskog prvenstva za kadete
Odžak, Bosna i Hercegovina 06.08 – 10.08.2013.**

Pozdrav za sve kolegice i kolege,

Pošto svi izveštaji izgledaju slično u ovom uvodnom delu, neću se ni ja izdvajati. Od strane OSS i UOSS dobio sam tu čast da budem jedan od sudija Balkanskog prvenstva za kadete. Prvenstvo je održano u Odžaku (BiH).

Na turniru su učestvovala sledeće reprezentacije: BiH, Crna Gora, Turska, Bugarska, Rumunija i Srbija.

Da sve protekne u najboljem redu pobrinuli su se tehnički delegat Dragan Grbić – Grba, kao i sudije: Dijana Vidović (BiH), Salim Bektaš (TUR), Nermin Muzur (BiH), Miloš Jovanović (MNE), Zdravko Jakiša (BiH), i moja malenkost.

Nakon poziva, malo je reći da sam se osećao uzbuđeno, a isto tako i ponosno što sam dobio priliku da pre svega učestvujem na jednom takvom takmičenju, a i da predstavljam naš savez i zemlju. Ranije sam imao prilike budem deo sličnih, pa i većih takmičenja, uglavnom kao linijski sudija ili volonter, a ovo sada je prvi put sa nešto većom odgovornošću. Nakon početnog uzbuđenja, shvatio sam da nemam baš mnogo informacija o tome šta me tamo očekuje. Onda su počeli pozivi kolegama koji su učestvovali na sličnim takmičenjima kako bi mi preneli svoja dosadašnja iskustva i dali savete. Ovim putem im se zahvaljujem na tome, jer su mi njihovi saveti zaista mnogo pomogli.

Moja prva ideja, pri pisanju ovog izveštaja, je da izveštaj bude neka vrsta uputstva za sudije koji budu delegirani na ova takmičenja. Ne bih želeo da me neko pogrešno shvati kako posle prvog takmičenja već pišem uputstva... već želim da upoznam sa nekim informacijama o takmičenju i odgovorim na neka pitanja koja su mene mučila, a koja će verovatno mučiti i druge - da ne bi dolazili u situaciju da zovu kolege i raspituju se, kao što sam to ja radio.

Prvi utisak je da su iskustva dosta različita ☺

Dan ranije, autobusom sa reprezentacijom, krenuli smo ka Odžaku. Ono što sam se ja pitao je: kako se obući? Da li odelo ili ne? Uglavnom sam dobio iste savete: *casual* varijanta, ali opet pristojno. Posle nekih 4h puta stigli smo i na odredište.

Ukoliko to smeštajni kapaciteti dozvoljavaju, sudije su smeštene odvojeno od ekipa. U našem slučaju Srbija i Crna Gora bili su smešteni u Modriči (10km od Odžaka), ostale ekipe i službena lica bili su smešteni u Odžaku, u istom hotelu, sa izuzetkom BiH koja je bila u drugom hotelu.

Prvi dan čekao nas je tehnički sastanak. Opet pitanje kako se obući? I tu su iskustva različita. Uglavnom, tu je i predstavljanje sudija, pa sam se odlučio za varijantu košulja i kravata bez sakoa. Neko smatra da je kravata višak - odlučite sami ☺.

Na sastanku sam i upoznao kolege sa kojima ću suditi.

Saznajemo da kolege iz Rumunije i Bugarske nisu došli pa su organizatori pozvali još dvoje domaćih sudija (obično svaka reprezentacija vodi svog sudiju). Svi smo bili nacionalne sudije, mada sam iz drugih iskustava saznao da nije čudno da tu bude i kandidata, pa čak i međunarodnih sudija.

Na tehničkom sastanku predaje se dokumentacija o igračima, dogovor oko dresova i ostale stvari oko utakmica i organizacije.

U zavisnosti od broja ekipa, određuje se i sistem takmičenja, tj. da li će se igrati po grupama sa polufinalnim i finalnim utakmicama ili svako sa svakim. U našem slučaju, sa šest ekipa, igralo se ligaški – svako sa svakim. To znači da smo imali pet kola i sudili jednu utakmicu dnevno. Termini utakmica takođe variraju od takmičenja do takmičenja. U Odžaku, utakmice su počinjale u 15:30, 17:45 i 20h, mada od drugih kolega čuo sam da su utakmice počinjale dosta ranije.

Sledećeg dana na doručku dobili smo i prve nominacije. Grba je učinio sve da nas rastereti formalnih sastanaka i klinika. Uglavnom, sve primedbe i savete smo dobijali u neformalnim razgovorima i uz druženje. Sve ovo pričam jer nije strano da se imaju sastanci i analize i uveče i ujutru.

Sportska hala bila je nekih 200m udaljena od hotela, tako da smo uglavnom peške išli na utakmice. Opet, ne u odelu, ali pristojno obučeni. Uslovi u hali slični kao sto je Toma opisao u Kladovu. Pretoplo, ali dečaci i devojčice koji su bili zaduženi za brisanje terena lavovski su odradili svoj posao. U svlačionici, a i u razgovoru sa kolegama već prvog dana uviđam da je naša organizacija ipak na jednom višem nivou. Naravno, ovim ne želim da uvredim ostale kolege (znam da će i oni ovo da čitaju), ali to je nešto što su i oni приметili. To su sitnice, a opet, upravo one pokazuju veličinu. Tako su neke kolege sa oduševljenjem primetile našu opremu, torbicu, kartone, novčić i ostale sitnice sa oznakama UOSS - u toj meri, da sam ostao bez istih ☺. Možda je nama to sve normalno, ali kada čujes i vidiš ostale kolege koji imaju po jednu majicu i pantalone i koji su to sve platili, shvatiš na kom je nivou naša organizacija.

Salim Bektaš (TUR)

Miloš Jovanović (MNE)

Što se tiče organizacije utakmica, jedina razlika u odnosu na naše prvenstvo je intoniranje himni, a sudio sam sledeće utakmice:

Tuska – BiH	(3:0)	1.sudija
BiH – Bugarska	(2:3)	2.sudija
Turska – Bugarska	(3:2)	1.sudija
Rumunija – BiH	(3:1)	2.sudija
Turska – Crna Gora	(3:0)	2.sudija

Preko dana smo imali dosta slobodnog vremena. Odžak je malo mesto, bez nekih posebnih sadržaja, tako da moram priznati da smo uglavnom bili upućeni jedni na druge i da je vreme sporo prolazilo. A opet, tako smo mogli i bolje da se upoznamo.

Tako sam, npr. saznao da u premijer ligi BiH ima 24 sudija od kojih 12 MORA da je iz Republike Srpske, a 12 iz Federacije, isto važi i za delegate kao i za sistem napredovanja i ispadanja. Sve je po ključu. Što se tiče Crne Gore, oni u muškoj ligi imaju samo četiri kluba. Nemaju delegate na utakmicama (osim u play off-u).

Grba uz svoju omiljenu poslasticu

Kolega iz Turske nije govorio engleski jezik, ali smo opet, uz pomoc tim menadžera Turske ekipe, uspjeli da saznamo nešto o njemu. Tako smo npr. čuli da su u Turkoj sudije uglavnom policajci, vojnici ili učitelji. Kolega je uglavnom sve vreme provodio sa nama čuteći, ali i takav moram priznati da je jako šarmantra i harizmatična osoba. Kako između ostalih kolega nije postajala jezička barijera osećao sam se kao da sam na nekom takmičenju u Srbiji. Sto se tiče atmosfere, za nju je uglavnom bio zadužen Grba sa svojim vicevima ☺.

Put u Srbiju usledio je sutradan nakon poslednjeg dana takmičenja. Naša reprezentacija se nije proslavila (4. mesto), ali to nije moglo da pokvari osećaj zadovoljstva nakon prvog međunarodnog takmičenja. Bilo je to lepo i veliko iskustvo, a opet najjači utisak su poznanstva i prijateljstva koja sam stekao.

Na kraju, želeo bih da se zahvalim OSS i UOSS na ukazanom poverenju i još jednom svim kolegama i kolegincama na savetima i podršci.

Pozdrav,
Filip Vrndić